

Duch pralesa

Kdysi dávno žil v Brazílii muž jménem Carlos. Každý den chodil do pralesa na lov, aby nasýtil svou rodinu, ale nikdy nic neuložil.

CARLOS: Můžu se Curupira, duch pralesa, zlobí, že lovím jeho zvířata. Zde, Curupiro! Vezmi si na oplátku mléko a med!

Toho dne ulovil Carlos jelena. I nadále přinesl Curupirovi dary a jeho rodina měla dostatek jídla. Jednou si pomyslel

CARLOS: Hm, teď je ze mě dobrý lovec. Už nemusím nosit Curupirovi dary.

Toho dne Carlos žádný dar nepřinesl, a přesto ulovil i velké papoušky.

CARLOS: Haha! Nepotřebuji pomoc Curupiry!

Ozkubal papoušky měščí.

CARLOS: Uf, jsem tak unavený. Trochu si odpočinu.

Jenže jakmile položil ptáky na zem, rozeznal se okolo něho hlas.

CURUPIRA: Ha! Ti ptáci patří Curupirovi!

Ozkubaní papoušci ošili a vrhli se na Carlose.

CARLOS: Á! Au, au, au! Omlouvám se, Curupiro!

CURUPIRA: Nezasloužil si dary pralesa!

Papoušci vyhnali Carlose z pralesa ven. Mnohokrát se Carlos Curupirovi omlouval a přinesl dary, ale už nikdy neměl úspěch.

KONEC